

Mąstysenos kaitos vakaru tapo Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešojoje bibliotekoje organizuotas susitikimas su režisiere, vizualiųjų menų atstove Rugile Barzdžiukaite. Buvo pristatytas dokumentinis filmas „Rūgštus miškas“, vyko diskusija.

„Trys dienos, kai sumažėjo mano kelionių, galiu džiaugtis sulėtėjusiu tempu ir vėl susitikti su žiūrovais“, – sakė menininkė.

Lėta kūrėja

R. Barzdžiukaitės vardas figūruoja įvairiuose kultūros žanruose – kinas, opera, performansas, instaliacijos ir kt.

„Po skirtingas raiškas keliauju nuo vaikystės – tėvai leido keisti būrelius, vos jie pabosdavo arba nebepatikdavo. Todėl esu pavyzdys, kad savo vaikams turėtume suteikti pasirinkimo laisvę, nes tai duoda naudos“, – šypsosi menininkė.

Nors Rugilė Barzdžiukaitė dažnai skamba žiniasklaidoje (opera-performansas „Saulė ir jūra“, opera „Geros dienos!“ ir kt.), ji teigia esanti lėta kūrėja.

„Mano kūryba lėta. Dokumentinį filmą „Rūgštus miškas“ kūriau 5 metus. Jo pradžia – 20 minučių diplominis darbas *Goldsmiths* universitetui (Jungtinė karalystė), kur tuo metu studijavau. Jaučiausi turinti pasakyti kur kas daugiau, todėl galiausiai tai tapo dokumentiniu filmu „Rūgštus miškas“, – pasakoja viešnia.

Be išankstinių nuostatų

5 metai darbo davė puikių rezultatų – su juo apkeliaavo daug kino festivalių, pelnė Lokarno festivalio prizą, Bilbao dokumentinių ir trumpametražių filmų festivalio Zinebi Didijį prizą, „Sidabrinę gervę“ Lietuvoje ir kt.

„Lietuvoje nemėgstame kormoranų, juos vaikome, mažiname, kontroliuojame populiaciją. Filmuoti „Rūgštaus miško“ su Dovydu Korba nuvažiovome į Kuršių Neriją, Juodkrantės garnių ir kormoranų koloniją. Čia stebėjau aplinką ir vyksmą, atmetusi bet kokias išankstines nuostatas. Galiausiai žiūrėjome, kas iš to išeis, ieškojome savo meninės kalbos“, – prisimena R. Barzdžiukaitė.

Dokumentiniame filme – tūkstančių ganėtinai didelių, triukšmingų paukščių gyvenamoji vieta. Miškas, kuris vieniems atrodo tarsi po atominio karo, kiti mato atsinaujinimą, išvelgia mistikos, paukščių laisvės, saugumo ir gyvensenos grožį. Savo nuomones išsako Lietuvos ir užsienio turistai, gamtos specialistai. Visa tai – apžvalgos aikštelėje, kurią filmo kūrėjai

pavadino Babeliu.

Plėsti akiratį

„Pats geriausias rezultatas – kai mano filmas praplečia ar keičia žiūrovo akiratį, patirtis, suvokimą, nuostatas“, – teigia R. Barzdžiukaitė.

Taip nutiko ir bibliotekoje – žiūrovai dalijosi samprotavimais, kad pasaulyje tilpsime visi, pakitusiu požiūriu, išpūdžiais.

„Rūgštus miškas“ Juodkrantės kormoranų kolonijai turėjo ir fizinės įtakos – čia įrengta išsamesnė, patrauklesnė informacinė lenta, apžvalgos aikštelė su stogu.

Galiausiai, susidėliojus logistinius dalykus, prie jūros persikėlė gyventi ir pati R. Barzdžiukaitė.

Susitikimas su R. Barzdžiukaite – projekto „Literatūros ir kino dienos bibliotekoje“ dalis. Finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Panevėžio miesto savivaldybė.

Asta Sarapienė

